Stichting
Dassenwerkgroep Brabant

Digitale **Nieuwsbrief**
Nr. **40** **December 2015**

Uitgave ten behoeve van vrijwilligers en begunstigers van de stichting

In dit nummer:

Gedachtenwissel

Uitzetacties – een succesverhaal

Verhuisbericht

In goed gezelschap

Nog een keer offroadrit Veghel

Nieuws en wetenswaardigheden

Verkeersonveilig

Nieuwe dassenovereenkomsten

Nieuw boek "De Das"

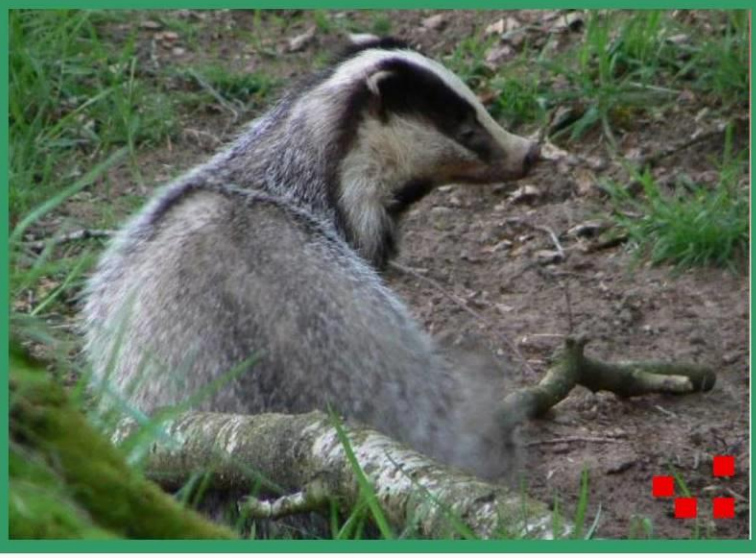

Colofon

Deze Digitale Nieuwsbrief verschijnt vier maal per jaar. Hij wordt via email verspreid onder abonnees.

Aanmelding voor de Nieuwsbrief is mogelijk door een email te sturen aan het redactie-adres.

Uw email-adres wordt uitsluitend gebruikt voor het versturen van deze Nieuwsbrief en niet voor enigerlei vorm van reclame, advertising of werving.

Afmelden kan door een email te sturen aan het redactie-adres onder vermelding van "Afmelding nieuwsbrief".

Redactie-adres:

nieuwsbrief@dassenwerkgroepbrabant.nl

Website: www.dassenwerkgroepbrabant.nl

KvK 17190229

Rabobank Boxmeer 1218.82.934

info@dassenwerkgroepbrabant.nl

Stichting Dassenwerkgroep Brabant zet zich in voor de das in Brabant. Zij doet dit onder meer d.m.v. informatieverstrekking en voorlichting, het verzamelen en verspreiden van gegevens en het verrichten van veldwerk.

Deze nieuwsbrief is mede mogelijk gemaakt door Stichting Jacques de Leeuw

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

In deze rubriek willen we de lezer van de Digitale Nieuwsbrief aan het woord laten. Als je iets te melden hebt, je hebt een leuke anecdote of een vluchtige ontmoeting met een das gehad, schrijf het ons. Ook als je over een bepaald onderwerp van gedachten wilt wisselen of wilt reageren op een artikel in een vorige nieuwsbrief kan dat. Mogelijk leidt dit weer tot een reactie op jouw Gedachtenwissel. Stuur je Gedachtenwissel van maximaal een half A4-tje als Word-document of getypt in een mailtje naar de redactie van de Nieuwsbrief.

Dassen, de Nederlandse Bermuda Driehoek?

"Wat hebben dassen en de Bermuda Driehoek met elkaar gemeen?" zult u wellicht denken. Dassen laten immers geen schepen en vliegtuigen spoorloos verdwijnen. Hooguit wormen en wat maïs. Toch zie ik overeenkomsten, maar dan in de gedachtegang van de mensen. Het mysterieuze, het onbekende, het gevreesde, wat schijnbaar onvermijdelijk hand in hand gaat met vooroordelen, bijgeloof, sensatie zoekerij en stemmingmakerij. Dit wordt de laatste tijd steeds duidelijker als het gaat om de vermeende explosie van de dassenpopulatie.
De beste manier om mijn punt duidelijk te maken is door te laten zien dat onderstaand artikel over de Bermuda Driehoek, kinderlijk eenvoudig is toe te passen op de das.

"DE JUISTE VERKLARING
Maar welke verklaring voor de mysterieuze verdwijningen is nu correct? Waarschijnlijk geen enkele. Simpelweg omdat er geen sprake is van mysterieuze verdwijningen. De legende van de Bermuda Driehoek stelt dat er boven dit deel van de oceaan significant meer vliegtuigen, boten en mensen verdwijnen dan elders. Maar onderzoek spreekt dat tegen. Zo vergeleken onderzoekers het aantal verdwenen vliegtuigen in de Bermuda Driehoek met het aantal verdwenen vliegtuigen in een even groot deel van de VS.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

Verrassend genoeg bleken er nog meer vliegtuigen boven land spoorloos te verdwijnen dan boven de Bermuda Driehoek. En toen onderzoekers het aantal in de Bermuda verdwenen boten vergeleken met het aantal boten dat in andere delen van de oceanen spoorloos verdween, bleek ook dat er in de Bermuda Driehoek niet significant meer schepen verdwijnen dan elders. Bovendien zijn de meeste verdwijningen prima te verklaren: vaak spelen het weer dat snel kan verslechteren (veel tropische stormen en orkanen trekken over de Bermuda Driehoek) en navigatieproblemen (in het gebied bevinden zich veel eilanden met daaromheen ondiep water) een rol. "De oceaan is altijd een mysterieuze plek geweest voor ons mensen en wanneer slecht weer en slechte navigatie een rol spelen, kan de oceaan ook zeer dodelijk zijn," zo stelt de National Oceanic and Atmospheric Administration. "En dat geldt wereldwijd. Er is geen bewijs dat er in de Bermuda Driehoek met een grotere frequentie dan op andere drukbevaren plaatsen mysterieuze verdwijningen plaatsvinden."

Er is dus geen mysterie. Maar waarom blijven zoveel mensen ervan overtuigd dat er in de Bermuda Driehoek gekke dingen gebeuren? Daar zijn meerdere redenen voor. Ten eerste wordt zelden melding gemaakt van één verdwijning, vaak halen mensen er direct alle verdwijningen uit de afgelopen honderd jaar bij. En als die verdwijningen in één adem worden opgesomd, lijkt het heel aannemelijk dat daar iets aan de hand is. Maar wanneer we dat in het juiste perspectief plaatsen – door te kijken naar verdwijningen op andere plaatsen ter wereld – valt dat dus wel mee. Een andere oorzaak van het stug overeind blijven van de Bermuda Driehoek-legende is het feit dat niemand precies weet hoe groot de Bermuda Driehoek is. Ook mysterieuze verdwijningen in de omgeving worden dan ook al snel achteloos als Bermuda Driehoek-verdwijning aangemerkt.
Een derde verklaring is het feit dat mensen graag over de Bermuda Driehoek schrijven en dat die schrijfsels vaak weer gebaseerd zijn op 'van horen zeggen'. Zo zijn er meerdere verdwijningen in boeken terug te vinden die in werkelijkheid aan de fantasie van de overleveraars zijn ontsproten. En dan hebben we het nog niet eens over de verdwijningen die wel echt plaatsvonden, maar die niet zo mysterieus zijn als de schrijvers ons willen doen geloven, simpelweg omdat er op de dag dat een vliegtuig of boot verdween sprake was van slecht weer. De belangrijkste reden voor het overeind blijven van de legende lijkt dan ook de menselijke voorliefde voor mysteries te zijn. Met die voorliefde is natuurlijk op zichzelf niets mis, maar we zullen wel op zoek moeten naar een nieuw mysterie om van te houden, want de Bermuda Driehoek is er geen."

Zie: https://www.scientias.nl/bermuda-driehoek-groot-mysterie-doodgewoon-stukje-oceaan/

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

DE JUISTE VERKLARING

Maar welke verklaring voor de explosieve populatiegroei van de Nederlandse das is nu correct? Waarschijnlijk geen enkele. Simpelweg omdat er geen sprake is van een explosieve populatiegroei. De heersende opvatting is, dat de Nederlandse dassen-populatie, door de toegenomen aantal bekende dassenburchten en verkeersslachtoffers, plotseling significant is gegroeid en er wordt, lokaal en soms ook landelijk, zelfs gesproken van een explosieve groei. Maar onderzoek spreekt dat tegen. Zo vergeleek de Dassenwerkgroep het aantal dassen in 1980 met de huidige stand. Verrassend genoeg bleek dat in de gebieden waar de das nooit is verdwenen, en de dassenstand na al die jaren stabiel is gebleven, of zelfs wat was afgenomen, door niet aflatende planologische ontwikkelingen en verkeersslachtoffers, men toch vaak spreekt van een explosieve groei. Een vergelijking met het overige deel van Noord-Brabant laat zien dat de das duidelijk in opkomst is, maar dat men per gebied totaal andere opvattingen heeft over de populatiegrootte. Grote bosgebieden met een mooie dassenpopulatie worden vaak totaal genegeerd terwijl in andere gebieden, elke dassenprent, dassenhol, verkeersslachtoffer of vraatschade onder de loep wordt genomen en wordt uitvergroot. Deze verschillen zijn in de meeste gevallen prima te verklaren: vaak speelt (de vrees voor) overlast een rol en is men bang voor een ongeremde groei. Maar ook het dikwijls grote enthousiasme van natuurliefhebbers die al hun ervaringen en prestaties willen delen speelt mee. Dassen zijn altijd mysterieuze dieren geweest voor ons mensen. Wanneer emoties en matige kennis een rol gaan spelen, kan een normale populatiegroei in de gedachten van velen gaan uitgroeien tot immense proporties. Dit terwijl de populatiegroei overal rustig, en natuurlijk verloopt. En dat geldt wereldwijd. De das is een top predator met een lage reproductie. Door het geringe aantal jongen dat een das jaarlijks kan voortbrengen is een explosieve groei bij voorbaat uitgesloten.

Er is dus geen explosieve populatiegroei. Maar waarom blijven zoveel mensen ervan overtuigd dat dit wel zo is? Daar zijn meerdere redenen voor. Ten eerste wordt zelden gesproken van één verkeersslachtoffer, één ontdekte dassenburcht, één akker met vraatschade of ontmoeting met een das. Vaak halen mensen er direct alle gevallen uit de afgelopen jaren bij. En als die zaken in één adem worden opgesomd, lijkt het heel aannemelijk dat er iets aan de hand is. Maar wanneer we dat in het juiste perspectief plaatsen – door te kijken naar de lokale populatie/verhalen en dit te vergelijken met andere plaatsen in Nederland – valt dat dus wel mee. Een andere oorzaak van het stug overeind blijven van de explosieve groei van de dassenpopulatie is het feit dat bijna

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

niemand precies weet hoe groot de (lokale) populatie is, en wat een natuurlijk evenwichtige situatie is. Daarbij worden zaken als konijnenholen, vossenholen en (vraat)schade van wilde zwijnen en reeën in de omgeving al snel achteloos als zijnde van das aangemerkt. Een derde verklaring is het feit dat mensen graag over de das praten en dat dit vaak weer gebaseerd is op 'van horen zeggen'. Zo zijn er meerdere verhalen ter ore gekomen die in werkelijkheid aan de fantasie van de overleveraars zijn ontsproten. En dan hebben we het nog niet eens over de voorvallen die wel echt plaatsvonden, maar die niet zo spectaculair zijn als de mensen ons willen doen geloven.

De belangrijkste reden voor het overeind blijven van de vooroordelen lijkt dan ook de menselijke voorliefde voor sensatie te zijn. Met die voorliefde is natuurlijk op zichzelf niets mis, maar we zullen wel op zoek moeten naar een nieuwe sensatie, want de Nederlandse dassenpopulatie is er geen. Want zeg nou zelf, een populatiegroei gedurende 35 jaar, van bijna uitgestorven tot de huidige stand, is niet bepaald explosief te noemen.

Friso Derikx,
voorzitter

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale Nieuwsbrief

Uitzetacties: een succesverhaal

Sinds de bescherming van de das in Nederland in de jaren '80 een vlucht nam, werd ook het redden van individuen voor Das&Boom en haar vrijwilligers een belangrijke opgave.

Daarbij ging het vooral om jonge dasjes die hun moeder verloren hadden bij een verkeers-ongeval en volwassen dassen die bij een verkeersongeval gewond raakten. Deze dassen, die in het opvangcentrum van Das&Boom werden grootgebracht of herstelden, zijn door de jaren heen bij zogenaamde uitzetacties in het hele land ondergebracht.

Het betreft hier zogenaamde gevallen van bijplaatsing. Het uitzetten van beschermde dieren in de vrije natuur is tegenwoordig door Europese regelgeving (habitatrichtlijn) streng geregeld en dient aan strikte voorwaarden te voldoen. Bijplaatsen (oftewel repopulatie) is alleen toegestaan als het gaat om uitzetten van dieren in een bestaande populatie.

Uitzetren met kunstburcht

Belangrijke redenen voor het bijplaatsen van dieren is het voorkomen van inteelt binnen een populatie en het versterken van een populatie als deze dreigt uit te sterven. Hierop wordt volgens internationale (IUCN)richtlijnen toegezien.

Bovendien is het uitzetten van dieren in de natuur volgens de Flora- en faunawet niet toegestaan, daarom dient hiervoor een ontheffing verleend te worden door het ministerie van Economische Zaken.

In het opnemen van de geredde dassen heeft Noord-Brabant steeds een belangrijke rol, niet in de laatste plaats dankzij de vrijwilligers van de Dassenwerkgroep Brabant, ingenomen. Zo werden er voor het eerst van 1989 tot en met

De inmiddels overwoekerde uitzetren bij Haanwijk

1991 dassen uitgezet in het natuurgebied Haanwijk bij Sint-Michielsgestel. Hier was sprake van in totaal 5 dassen. Het uitzetten gaf een enorme impuls aan de kwijnende populatie in dit gebied. Van hieruit hebben de dassen zich

verspreid naar alle omliggende gemeenten en verder (Boxtel, Liempde, Schijndel, Sint-Oedenrode, Best, Vught). Van 1992 tot en met 1997 zijn in totaal 19 dassen uitgezet in Herperduin bij Herpen. Het ging hier om dassen uit 4 verschillende provincies, wat een grote genetische variatie betekende. Ook in dit geval wisten de dassen zich in de daaropvolgende jaren ver naar het westen en zuiden te verspreiden.

In de Loonse en Drunense Duinen zijn in de periode 1999 tot en met 2004 in totaal 21 dassen uitgezet in een gebied waar voorheen slechts sporadisch een das voorkwam. Dat het hier een absolute voltreffer betreft behoeft nauwelijks meer betoog. Inmiddels bestaat de populatie hier uit ongeveer 150 exemplaren en groeit deze nog steeds.

De uitzetren in de Moerkuilen in winterse omstandigheden

In 2010 zijn 3 exemplaren uitgezet in het gebied Moerkuilen bij Sint-Oedenrode. Deze dassen hebben inmiddels aansluiting gevonden bij de tamelijk geïsoleerde populaties van het Vressels Bos ten zuiden en die rond Logtenburg ten noorden.

In 2013 en 2014 zijn in totaal 11 dassen uitgezet in twee uitzetrennen in de Herbertusbossen bij Heeze. Inmiddels hebben zich ook hier al inheemse en bijgeplaatste dassen gevestigd op nieuwe locaties in de omgeving. De verwachting is dat hierdoor snel aansluiting wordt gevonden bij de populaties rond Deurne en de Peel in het oosten en Nuenen in het noorden. De mogelijkheden als de A2 - bijvoorbeeld via de natuurbrug in het westen - wordt gepasseerd zijn nog vele malen groter.

Met het uitzetten van dassen in de verschillende delen van Noord-Brabant is in de loop der jaren een enorme boost gegeven aan de verspreiding. Grote delen van Midden-Brabant, waar de das in het verleden voorkwam, zijn inmiddels herbezet. Hierdoor zijn nieuwe populaties ontstaan en zijn bestaande en nieuwe populaties met elkaar verbonden. Er is een belangrijke uitwisseling van genen op gang gekomen, die de levensvatbaarheid van de diverse (deel)populaties vergroot.

We kunnen gerust concluderen dat de uitzetacties in Brabant een ongekend succes zijn geweest.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale Nieuwsbrief

Verhuisbericht

Het ligt er verlaten bij, het klooster Koningsoord in Berkel-Enschot. De laatste zusters verhuisden in 2009 naar een ander klooster in Arnhem.

Onder het motto "Opstaan is plaats vergaan" namen in alle stilte enkele dassen hun intrek in de kloostertuin. Het beviel ze er blijkbaar erg goed want in het voorjaar van 2015 werden er zelfs vier jongen grootgebracht. Maar hun aanwezigheid was echter niet gewenst vanwege de geplande bouw van een nieuwe woonwijk. Op de plaats van de burcht zou een supermarkt verrijzen.

Na overleg met allerlei instanties werd besloten tot het wegvangen en elders uitzetten van deze dassenfamilie. Alleen is het daarvoor noodzakelijk dat er eerst een geschikte uitzetlocatie gevonden wordt. Dat bleek meer voeten in aarde te hebben dan verwacht.

De uitzetren op landgoed Nemerlaer

Verhuizen naar het grote natuurgebied Kampina leek een goede optie, maar Natuurmonumenten zag hier geen heil in. Men vreesde blijkbaar voor protesten uit agrarische kringen. Gelukkig toonde Brabants Landschap meer lef. Toch moest ook deze organisatie afzien van de oorspronkelijk beoogde uitzetlocatie langs de Essche Stroom. Als alternatief kwam het eigen landgoed Nemerlaer in Oisterwijk, dat aan de Kampina grenst, uit de bus.

Het wegvangen van de dassen verliep minder complex, dankzij de expertise van het Das & Boom-team. De dassen lieten zich gemakkelijk verleiden om een kijkje in de vangkooien te nemen.

Twee van de gevangen dassen

Binnen 4 dagen konden alle zes exemplaren gevangen worden. Ze brachten daarna enkele weken door in het Dassen Opvangcentrum in Beek-Ubbergen, terwijl de uitzetren afgebouwd werd.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

Op 14 december werden de dieren in de uitzetren losgelaten, onder toeziend oog van vertegenwoordigers van allerlei natuurinstanties en de pers. Het bosvak was al eerder afgesloten door de terreinbeheerder om voor rust op en rond de uitzetren te zorgen. Het waarom werd door Brabants Landschap keurig uitgelegd op een informatiebord.

Een nieuwe toekomst tegemoet . . .

Gedurende enkele maanden zullen de dassen gevoerd worden in de uitzetren. Daarna worden er doorgangen gemaakt in het raster en staat de weg naar de vrije wereld open voor de dieren. Vroeg of laat zullen zij contact maken met de das (of dassen?) die vorig jaar op de cameraval gezet werd bij de Huisvennen in de Kampina. Van hieruit kunnen dassen beginnen aan de herpopulatie van Midden-Brabant, waar ze zich vroeger ook thuis voelden.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale Nieuwsbrief

In goed gezelschap

Sinds 2005 biedt de natuurbrug tussen Liempde en Best het dierenleven een veilige oversteek over de A2, Nederlands drukste verkeersader. Aan de oostzijde van de natuurbrug liggen de Scheeken en aan de westzijde de Pailjaart.

Beide natte leembossen, die zo karakteristiek zijn voor het Groene Woud. Van meet af aan hebben vrijwilligers de natuurbrug gemonitord op diersoorten die er gebruik van maakten. Dat leverde allerlei verrassingen op, waaronder de onmiskenbare prenten van een das. Dat was verrassend, want de dichtstbijzijnde burcht bevond zich op meer dan twee kilometer afstand. En dat is behoorlijk ver voor een foeragerende das. Het afgelopen jaar nam het aantal dassenprenten aanmerkelijk toe. De dieren lieten zich ook op wildcamera's zetten.

Een kijkje vanaf de natuurbrug op de A2

Een speurtocht in de nabije omgeving leverde de vondst van twee nieuwe burchten op. De ene klein en zonder veel perspectief gezien het drassige terrein, de andere hoger gelegen en veelbelovend. Waarmee duidelijk werd dat dassen zich definitief gesetteld hebben bij de natuurbrug.

In het najaar van 2016 zullen er welgeteld 16 edelherten uitgezet gaan worden in dit gebied. Het raster dat nu nog bestemd is om te voorkomen dat de vrij grazende runderen op ongewenste plekken belanden, zal op korte termijn worden verhoogd en verstevigd. In navolging van rasters op de Veluwe worden er op een aantal plekken doorgangen voor kleiner wild aangebracht. Reeën, vossen en dassen zullen dus niet in hun bewegingsvrijheid beperkt worden.

De majestueuze nieuwkomers bij de natuurbrug kunnen er van overtuigd zijn dat zij in goed gezelschap terecht komen. Na komend jaar hebben de lokale natuurliefhebbers de mogelijkheid om dicht bij huis te genieten van burlende edelherten en hun hindes. Met wat geluk vangen zij dan ook nog een glimp op van een passerende das.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale Nieuwsbrief

Nog een keer offroadrit Veghel

In 2014 ontstond heel wat beroering over een mega-motorevenement, dat in het buitengebied van de gemeente Veghel gehouden werd. De (beslist te loven) opzet was om motorrijders de kans te geven om legaal over terreinen van particulieren, (natuur-)organisaties en de gemeente te rijden.

Met als achterliggende gedachte dat het wildcrossen af zou nemen wanneer er meer van dit soort initiatieven ontplooid zouden worden. De gemeente Veghel verleende haar medewerking en stelde paden door en langs gemeentebossen open. Tot grote ergernis van natuurliefhebbers. De route leverde langdurige verstoring op in de bosgebieden en liep pal langs diverse dassenburchten. Het Hurkske, Logtenburg, de Goorsche Bossen, Het Gerecht, ze kregen die dag bijna 1.000 motorcrossers op bezoek. Uiteraard deed de Dassenwerkgroep Brabant haar beklag bij de gemeente Veghel.

De offroadrit werd op 18 oktober 2015 herhaald. Wederom werd van veel agrariërs toestemming verkregen om over maïspercelen te rijden. Daar waar nog maïs stond, werd vroegtijdig een baan gehakseld en kreeg de grondgebruiker een faire compensatie. De gemeentebossen kregen het opnieuw zwaar te verduren. Toegegeven, dit keer liep de route niet (of nauwelijks) door de bossen zelf, maar ging die langs de bosranden. Uitgerekend de plaats waar dassen bij voorkeur hun burcht graven en

Dassenburcht, op zeer korte afstand gepasseerd

zich ophouden. Vreemd genoeg vormde dat voor de gemeente Veghel ook dit keer geen enkele belemmering om een vergunning af te geven.

De offroadrit krijgt geen vervolg meer in de gemeente Veghel. De organisatie van de offroadrit kijkt daarom uit naar andere gemeenten die hun medewerking willen verlenen. Zo hoopt zij dat de Peelrandrit in Handel (gemeente Boekel) uit mag groeien tot een jaarlijks terugkerend evenement. Niet zonder trots vermeldt zij dat de rit niet over mountainbike-paden loopt, geen bosgebieden doorkruist, niet achter slagbomen verreden wordt en, als klap op de vuurpijl, geen deelnemers toelaat die geluidsoverlast veroorzaken. Het geluid en de uitlaatgassen die 975 crossmotoren produceren valt voor de organisatie blijkbaar niet in de categorie "overlast". Het is maar dat potentieel geïnteresseerde gemeenten gewaarschuwd zijn.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

Nieuws en wetenswaardigheden

Verkeersonveilig

Tot de taken van de Dassenwerkgroep Brabant behoort het signaleren van situaties die gevaar op kunnen leveren voor mens en dier. Zoals de burcht die dassen gegraven hadden in de talud van een viaduct over de A2 bij Boxtel. De dassen waren er in geslaagd het raster naast de uitgang van een faunatunnel te ondergraven. De talud bood hen een uitlezen plek om holen te graven; een speelboom duidde er op dat er zelfs jongen geboren waren. Slechts 20 meter scheidde de holen van de A2 en dassen zouden ongehinderd de snelweg op kunnen lopen, met alle mogelijke dramatische gevolgen voor het verkeer. Alle reden dus om Rijkswaterstaat in te lichten met het dringende advies om snel actie te ondernemen.

Tijdens een bezoek aan de locatie met een medewerker van Rijkswaterstaat en een adviseur van Das & Boom werd bevestigd dat de situatie onverantwoord was. Dat speelde zich af in april 2014 en daarna bleef het anderhalf jaar stil. Uiteindelijk ging de aannemer in december 2015 aan de slag om raster te plaatsen tussen de burcht, het viaduct en de A2. Nota bene in de kwetsbare periode van de das! Met de verkeersveiligheid in het geding waren de beperkende bepalingen van de Flora- en faunawet van ondergeschikt belang.

Een verkeersgevaarlijke situatie

Iedereen weet dat grote organisaties zoals Rijkswaterstaat geplaagd worden door logheid en miscommunicatie. Maar voor het zo lang laten voortbestaan van een gevaarlijke verkeers-situatie valt weinig begrip op te brengen.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale Nieuwsbrief

Nieuwe dassenovereenkomsten

Het Faunafonds heeft aangekondigd dat met ingang van 2016 weer nieuwe dassen-overeenkomsten kunnen worden afgesloten.

En dat is goed nieuws!
In deze nieuwsbrief is het onderwerp al vaker aan de orde geweest. Tot en met 2011 hadden grondgebruikers de mogelijkheid om een dassengedoogovereenkomst af te sluiten met het Faunafonds. In dat jaar zijn alle lopende overeenkomsten verlengd tot en met 2015. Wat er daarna zou gebeuren was de grote vraag. Er is nu door de gezamenlijke provincies, die hiervoor de vergoedingen beschikbaar stellen, besloten om voor een periode van 5 jaar weer dassenovereenkomsten af te sluiten

Om in aanmerking te komen voor een dassenovereenkomst met het Faunafonds gelden andere voorwaarden dan voorgaande jaren. Een grondgebruiker komt in aanmerking voor een dassenovereenkomst als hij/zij op dit moment een lopende dassenovereenkomst heeft (die op 1 januari 2016 afloopt) óf als de grondgebruiker in de twee voorgaande jaren (2014 en 2015) een tegemoetkoming voor dassenschade heeft ontvangen van het Faunafonds.

Als de grondgebruiker aan één van voornoemde voorwaarden voldoet, zal deze in januari 2016 een brief van het Faunafonds ontvangen met informatie over de procedure en voorwaarden voor het afsluiten van een nieuwe dassen-overeenkomst. Vanaf april 2016 zal de taxateur het bedrijf bezoeken en de dassenschade gedurende het jaar volgen. In oktober 2016 zal de taxateur het definitieve taxatierapport opmaken en de hoogte van de jaarlijkse tegemoetkoming vaststellen. Vervolgens ontvangt de grondgebruiker de dassen-overeenkomst van het Faunafonds. Met een dassenovereenkomst ontvangt de grondgebruiker automatisch in 2016, 2017, 2018, 2019 en 2020 dezelfde tegemoetkoming.

Als een grondgebruiker er voor kiest om geen dassenovereenkomst af te sluiten, ontvangt hij/zij in 2016 wel een tegemoetkoming in de getaxeerde schade en dient dan bij volgende dassenschades op de reguliere wijze een tegemoetkoming in de schade aan te vragen bij het Faunafonds.

Voor grondgebruikers die (nog) niet in aanmerking komen voor een gedoogovereenkomst geldt dat de schade via de reguliere weg bij het Faunafonds gemeld kan worden. Er geldt daarbij geen eigen risico.

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

Nieuw boek "De Das"

Degene die zich wil verdiepen in het verborgen leven van de das, ervaart vrij snel dat er buiten het internet moeilijk informatie te vinden is. Er zijn volop boeken over dit onderwerp geschreven, maar die zijn nagenoeg allemaal in het Engels. Voor velen is dat een (te) grote barrière.

Die leemte wordt nu gevuld door het boek "De Das", een uitgave van de KNNV in samenwerking met de Zoogdiervereniging. De schrijvers, Frans van Bommel, Stefan Vreugdenhil en Maurice La Haye, zijn verbonden aan de Zoogdiervereniging en hebben al heel wat publicaties over zoogdieren op hun naam staan.

In het boek wordt achtereenvolgens aandacht besteed aan de ecologie van de das, de verspreiding en aantallen, ziektes, historische en huidige benutting van dassen, bescherming, infrastructuur en verkeer, ruimtelijke ordening, landbouw en natuurlijk de toekomst van de diersoort. De tekst is toegankelijk en beslist niet stoffig. De schrijvers zijn er ook in geslaagd om wetenschappelijke uiteenzettingen te vermijden.

Veel aandacht gaat uit naar de situatie in 't Gooi, waar volop onderzoek gedaan is aan dassen. Daarbij werd gebruik gemaakt van gegevens van foeragerende dassen, die voorzien waren van een GPS-zender. Hun nachtelijke voedsel-speurtochten zijn interessant in kaart gebracht en vervolgens gerelateerd aan het grondgebruik.

Enkele personen komen prominent aan bod in de vorm van interviews. Zo kunnen onder andere Jaap Dirkmaat, oprichter van "Das & Boom", en Hans Vink, nestor van het Nederlands dassenonderzoek, uitgebreid hun zegje doen. "Das en Boom" krijgt gelukkig alle credits die het verdient. Het staat buiten kijf dat deze organisatie en de vele daaraan verbonden vrijwilligers er voor hebben gezorgd dat de das

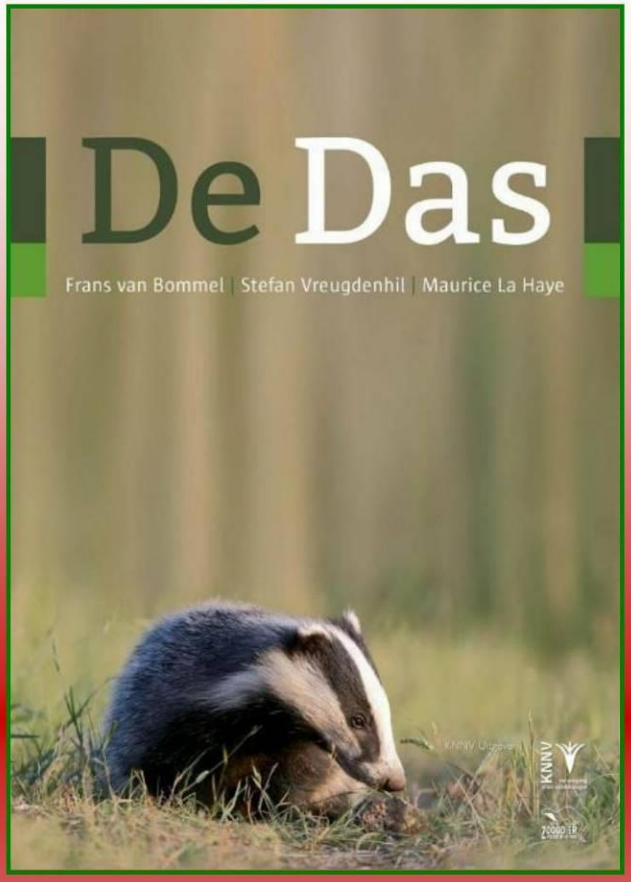

in ons land een comeback kon maken.

"De Das" is rijk geïllustreerd, waarbij met name de foto's genoemd moeten worden van Aaldrik Pot, bekend van "De Jaarkalender van de Das" en Annemarie van Diepenbeek, Brabantse dassenkenner van het eerste uur. In een bijlage is een verwijzing naar allerlei handige websites opgenomen; jammer genoeg bevat deze geen verwijzing naar de vele dassenwerkgroepen, die Nederland inmiddels rijk is. Het boek werd uitgegeven in het kader van "Het Jaar van de Das" en vormt een prima herinnering aan het nu afgesloten jaar.

"De Das" door Van Bommel, Vreugdenhil en La Haye is verkrijgbaar bij de KNNV Uitgeverij ISBN 978905115360

Stichting
Dassenwerkgroep Brabant
Digitale **Nieuwsbrief**

Brabant Dassenland

Reekse Heide - Schaijk

Pailjaart - Best

Groespeel - Mill

De Vilt - Beugen

© Dassenwerkgroep Brabant

Stichting

Dassenwerkgroep Brabant

Digitale **Nieuwsbrief**